

به نام خدا

نام و نام خانوادگی : علی جلائی کار

رتبه علمی : دانش آموز

محل زندگی : اصفهان

سال انتشار : ۹۰

پزشکی

تعریف شغل:

پزشکی شغلی است که در آن پزشک با استفاده از معلومات و مهارتهایی که کسب کرده است به پیشگیری و تشخیص و درمان بیماریها و همچنین یافتن نوع بیماری در بین بیماران مراجعه کننده می پردازد.

پزشکی شاخه‌ای از علوم سلامت است. هدف پزشکی حفظ و ارتقاء تندرستی، درمان بیماری‌ها و بازتوانی آسیب دیدگان (مانند فیزیوتراپی افراد فلج) می‌باشد. این هدف با شناخت بیماری‌ها، تشخیص و درمان و جلوگیری از بروز آنها به انجام می‌رسد.

تاریخچه ی شغل:

تقریباً از زمانی که خلقت آغاز شد نیاز به پزشک و شغل پزشکی وجود داشته که البته در سالیان دور در سطحی بسیار پایین به مداوای بیماران پرداخته می شده اما به تدریج با گذشت زمان و پیشرفت علم و کشف راه های جدید علمی ، طبابت و پزشکی توسعه یافت تا این که به شکل امروزی درآمده است.

در روزگاران کهن این دانش بر مردم ناشناخته بود، و بیماری ها را برآمده از عوامل فراطبیعی می دانستند، و برای درمان آنها به سحر و جادو دست می یازیدند. یونانیان در پیشرفت این دانش نقش به سزایی داشتند. دانشمندانی از جمله بقراط، ارسطو و جالینوس از مروجان اصلی این علم در یونان باستان بودند.

(2) با فرهنگ اسلامی و نظام جمهوری اسلامی آشنا باشد و خود را ملزم به رعایت قوانین و مقررات حاکم به جامعه اسلامی بداند.

(3) از شناخت مسائل عمده بهداشت و درمان و نظام ارائه خدمات بهداشتی و درمانی کشور به قدر کافی برخوردار و از مسئولیت‌ها و وظایف خود در این نظام آگاه باشد.

(4) قابلیت علمی و عملی کافی در تشخیص بیماری‌ها و ارجاع بیماران به سطوح بالاتر بهداشتی و درمانی کشور و شرکت در برنامه‌های پیشگیری و بهداشت عمومی را دار باشد.

(5) قادر به استفاده از آخرین منابع علمی و بهره‌گیری از اطلاعات جدید کار خود باشد.

شرح وظایف و مسئولیتهای اصلی شغل:

پزشک در درمانگاهها، بیمارستانها یا مطب های خصوصی به ویزیت درمان بیمار می پردازد و وظیفه دارد علاوه بر حفظ اسرار بیماران، مشکل بیمار را به طور کامل حل کند و در صورتیکه که نتوانست بیماری را تشخیص دهد و یا نیاز به مراجعه به مراکز مجهز وجودداشت باید به طور صادقانه با اطرافیان بیمار در میان نهد.

مسئولیت پزشکی، عبارت است از مسئولیت قضایی، قانونی، حقوقی و کیفری پزشک یا خدمات دهنده درمانی در برابر بیمار یا دریافت دارنده خدمات درمانی، در رابطه با هرگونه کوتاهی و خطا، اعم از عمدی و سهوی در درمان یا اقدامات درمانی و افشاء اسرار و اطلاعات پزشکی بیمار.

همگام با پیشرفت سایر علوم، روش علمی بنیانهای علم پزشکی را دگرگون نمود. پالایش مداوم دانسته‌ها و اطلاعات به همراه اکتشافات متعدد در رشته‌های علوم پایه پزشکی به علم نوین پزشکی منجر گردیده‌است. این علم اگرچه پایه‌های خود را از دانسته‌های گذشته گرفته‌است و هنوز نیز از علوم سنتی به عنوان منبع استفاده می‌کند ولی روش آن مبتنی بر استانداردهای سخت علمی است.

در حال حاضر به دلیل گسترده شدن دانش پزشکی علاوه بر پزشکی عمومی، علم پزشکی به رشته‌های تخصصی و فوق تخصصی فراوان تقسیم گردیده‌است و همچنین ارتباط نزدیک و تنگاتنگی با رشته‌هایی مانند داروسازی، فیزیوتراپی، علوم آزمایشگاهی، پیراپزشکی دارد.

منظور از پزشک:

پزشک یا دکتر (در اصطلاح رایج) در دانش پزشکی کسی است که به حرفه پزشکی یا طبابت، که برگرداندن سلامت انسان به وسیلهٔ مصاحبه با بیمار، مطالعه، تشخیص و درمان بیماری یا آسیب دیدگی می‌باشد، می‌پردازد. این معمولاً به دانش کافی آکادمیک مانند آناتومی، فیزیولوژی و فارماکولوژی، شناخت بیماری‌ها و درمان آن‌ها نیاز دارد.

هدف تربیت پزشک عمومی با خصوصیات زیر است:

1) در راه آشنایی بیشتر با مکتب و تزکیه و تعالی روح کوشا باشد. کمک به تامین بهداشت و درمان دردهای مردم را وسیله‌ای برای رضای خدا و تقرب به او بداند.

اهمیت و ضرورت شغل:

پزشکی از جمله مشاغلی به شمار می رود که از اهمیت فراوانی برخوردار است به طوری که کوچکترین اشتباه پزشکی می تواند منجر به از دست رفتن یک انسان شود و مردم یک جامعه نیاز مبرم به پزشک و خدمات پزشکی دارند.

مدارک تحصیلی برای احراز شغل

مدرک تحصیلی برای احراز شغل، دکترای حرفه ای در رشته پزشکی می باشد که دوره کسب این مدرک حدود هفت سال طول می کشد. البته در زمینه های پایین تر با تحصیل در رشته ریاضی و بعد تجربی می توان به این شغل دست یافت.

دوره آموزش دکترای حرفه‌ای پزشکی شامل مراحل زیر است:

الف) علوم پایه: طول این دوره 2 سال است که در پایان این دوره دانشجویان در آزمون‌های شامل کلیه دروس این دوره شرکت می‌کنند و در صورت موفقیت به دوره بعدی راه می‌یابند. هر دانشجوی حداکثر دو بار می‌تواند در این آزمون شرکت کند.

ب) فیزیوپاتولوژی: طول این دوره 6 ماه است و طی آن دانشجویان ضمن آگاهی از مبانی فیزیولوژی، با مکانیزم بیماریها و عوامل موثر در آنها به طریق تحلیل گرانه آشنا می‌شود و نشانه‌های بیماریها و تشخیص و درمان آنها را یاد می‌گیرد.

ج) کارآموزي باليني : طول اين دوره 20 ماه است و هدف شناخت آثار و علائم بيماريها از ديدگاه باليني و آزمائشگاهي به دست آوردن تواناييهاي لازم در به کار بردن اندیشه ، استدلال و نتيجهگيري سريع، به منظور برخورد منطقي و صحيح با بيمار و طراحي عمليات پيشگيري درماني است.

د) کارورزي باليني: طول دوره 18 ماه است و هدف پرورش مهارتها، تقويت قدرت تصميمگيري ، افزايش اتکاء به نفس و تکميل پرورش اندیشه از طريق رويارويي مستقيم کارورز با مسائل بهداشتي ، درماني و قبل مسووليت مستقيم امور بهداشتي، درماني به عهده همه است.

ه) کارورزي: دانشجويان قبل از شروع مرحله کارورزي ، در کنکور کارورزي که شامل کلياتي از دروس پايه و اصلي و عمومي فيزيولوژي علوم باليني است و به طور سراسري برگزار مي شود شرکت مي کنند چون گذراندن موفقيت آميز اين آزمون براي راهيابي به دوره کارورزي ضروري است. فارغ التحصيلان ملزم به خدمت در مناطق محروم کشور هستند.

تواناییهای فارغ التحصیلان

فارغ التحصیلان این رشته می توانند بعد از پایان تحصیلات، مسوولیت‌های متفاوتی را عهده‌دار شوند، از آن جمله می‌توان به موارد زیر اشاره نمود:

- (1) تشخیص - درمان و پیگیری بیماران در مطب‌های شخصی، درمانگاه‌ها و بیمارستان‌ها.
- (2) مدیریت و سرپرستی مراکز ارائه خدمات بهداشتی و درمانی.
- (3) مشارکت در امر تحصیلی و پژوهشی در ارتباط با بیماری‌های مختلف.

دوره پزشکی شامل 4 مرحله :

علوم پایه ، فیزیوپاتولوژی (نشانه‌شناسی) ، کارآموزی و کارورزی می‌باشد. مرحله علوم پایه در واقع عامل ارتباطی‌ای بین دروسهای دبیرستان و پایه با دروسهای تخصصی پزشکی است، بدین ترتیب که شامل آن قسمت از دروسهای پایه است که به بدن انسان مربوط می‌شود؛ برای مثال، بیوشیمی قسمتی از علم شیمی است که در مورد شیمی بدن موجود زنده (در این‌جا انسان) صحبت می‌کند و همین‌طور سایر دروسهای این مرحله که در بخش دروسها شرح داده می‌شوند.

مرحله بعدي شامل دوره کارآموزي (استاژري) است که دانشجو در این مرحله ، به بیمارستان و بالین بیماران می‌رود و در کنار درسهاي نظري، روشهاي تشخیص و درمانی را در بالین بیمار می‌آموزد. در این قسمت، استادان در مورد هر بیمار، توضیحات لازم را به دانشجویان ارائه می‌دهند و دانشجو نیز زیر نظر استاد، فرآیندهای معاینه بالینی و فنون تشخیص را به کار می‌برد و شیوه درمان و تجویز دارو را نیز در هر مورد می‌آموزد. در این مرحله درسهاي نظري نیز ارائه می‌شود که مکمل کار بالینی در بخش خواهد بود.

مرحله بعد دوره کارورزی (انترنی) است ، دانشجو پس از فراگیری راههای تشخیص و درمان به صورت مستقل و با نظارت کلی روزانه استادان ، اقدام به بیماریابی، تشخیص و درمان نموده، مواد آموخته شده در مرحله کارآموزی (استاژری) را در عمل به کار می‌برد و تجربه می‌اندوزد.

در کل دوره پزشکی عمومی دو امتحان اصلی (حیاتی) وجود دارد که شامل امتحان جامع علوم پایه و دیگری امتحان جامع پرانترنی می‌باشد. قبولی در این دو امتحان، لازمه ورود به مرحله بعدی است.

مهارتها، تجربه ها و دوره های آموزشی ویژه:

دوره ی آموزشی شامل دوره های علوم پایه فیزیوتولوژی، کارآموزی و کارورزی بالینی در بیمارستانها می باشد.

شرایط محیط کار:

محیط کار باید محیطی آرام و کم سر و صدا باشد تا پزشک بتواند تمرکز داشته باشد و همچنین محیط کار باید مجهز به وسایل و امکانات پزشکی باشد.

خصوصیات روانی و توانمندیهای ذهنی:

از نظر روانی باید بسیار قوی باشد تا بتواند به بیماران آرامش دهد و خونسردی خود را در برخورد با همراهان مضطرب بیمار حفظ کند و از نظر ذهنی باید فوق العاده باهوش باشد و از حضور ذهن قوی برخوردار باشد تا بتواند از معلومات خود استفاده کند.

ویژگی های شخصیتی (عاطفی، اجتماعی، رفتاری) لازم برای انجام شغل:

پزشک باید شخصیتی متعادل داشته باشد و فردی با عاطفه باشد و توانایی برقراری ارتباط با بیماران را داشته باشد و به آنها احترام بگذارد و سعی کند به صحبت‌های آنها خوب گوش دهد.

وسایل و ابزار لازم برای انجام شغل:

وسایل و ابزار لازم عبارتند از: گوشی، فشارسنج، حرارت سنج، دستگاه معاینه، چکش فلکس، چراغ قوه، ذره بین، لارنگوسکوپ و ...

محل های استخدام و اشتغال:

محل اشتغال و استخدام در درمانگاهها و مراکز بهداشتی درمانی، بیمارستانهای دولتی و خصوصی و مطبهای خصوصی می باشد.

جنبه های مالی و حقوقی:

از نظر مالی با توجه به وضعیت نامناسب اقتصادی جامعه شغل رضایت بخشی نیست و کسی که این شغل را انتخاب می کند نباید به جنبه های مالی آن توجه کند.

خصوصیات جسمانی و توانایی های بدنی لازم برای شغل؟

از نظر جسمانی پزشک باید توانایی بالایی داشته باشد تا بتواند در بیمارستانها شبهای متمادی کشیک دهد و بر درمان بیماران بد حال بپردازد.

اهمیت شغل از نظر خدمت به جامعه؟

از این نظر دارای جایگاه بسیار بالایی می باشد و پزشک در حضور مردم از احترام قابل توجهی برخوردار می باشد.

شرایط ارتقای شغلی؟

شرایط ارتقای شغلی با شرکت در امتحانات دستیاری می باشد که هر سال از طرف وزارت بهداشت برگزار می شود و پزشک بعد از گذراندن دوره ی دستیاری به تخصص در آن رشته نایل می شود. نحوه ی استخدام و ورود به شغل: به نحوه ی استخدام با شرکت در آزمونهای استخدامی وزارت بهداشت و قبولی در امتحانات صورت می گیرد.

ارتباط های شغلی با سایر مشاغل؟

شغل پزشکی با مشاغل مثل علوم آزمایشگاهی، پرستاری، مامایی و رشته های مختلف تخصصی پزشکی ارتباط دارد.

آینده نگری شغل از نظر اقتصادی و اجتماعی؟

کسی که این شغل را انتخاب می کند جهت تکمیل معلومات خود و داشتن آینده ای بهتر باید به گرفتن تخصص در یکی از رشته های پزشکی اقدام کند و الا این شغل در این مقطع آینده اقتصادی چندان روشنی ندارد البته این موضوع در محیط ها و مناطق مختلف جامعه متفاوت است. اما از نظر اجتماعی با توجه به اینکه پزشک در خدمت جامعه است شغل قابل قبول از دیدگاه مردم جامعه می باشد و از طرف آنها این جایگاه قابل احترام است.

ضاییت شغلی:

این شغل دارای محاسن زیادی است چون پزشک به مردم جامعه خدمت می کند و مشکلات آنها را حل می کند و این کار لذتی دارد که در کم تر شغلی وجود دارد.

اگر قرار باشد فرصتی دیگر به شما دهند تا شغلی را انتخاب کنید چه شغلی را انتخاب میکنید؟

باز هم همین شغل را انتخاب می کنم چون حس می کنم چیزهایی در این شغل وجود دارد که در مشاغل دیگر پیدا نمی شود.

مهندس

مهندس (به فارسی افغانستان: انجینیر) کسی است که در یکی از رشته‌های مهندسی آموزش دیده‌باشد و یا به طور حرفه‌ای در آن رشته مشغول به کار باشد. مهندسان از فناوری، ریاضیات، و دانش برای حلّ مسائل کاربردی استفاده می‌کنند.

ریشه و اثره در فارسی

مهندز (معرب از اندازه فارسی). اندازه گیرنده. غیاث. تقدیرکننده. محاسب. شماردار.

متخصص ایجاد طرحها و کارهای ساختمانی و معماری یا راهسازی یا کشاورزی و یا ساختن انواع ماشین.

کسی که در علم هندسه و اشکال عالم باشد. (غیاث). عالم هندسه. هندسه دان. مساح. زمین پیمای. اندازه گیرنده زمین و بنا و کاریز و بنا و جز آن و سنگ تراشی و نجاری و معماری و غیره.

آنکه اندازه گیرد مجاری قناتها و ابنیه را. مقدر مجاری میاه و قنی. معمار. متخصص در امور ساختمان. کار نمای بنایان.

ریشه واژه مهندس واژه فارسی اندازه است. این واژه در فارسی میانه به گونه تلفظ می شده که پس از وام گرفته شدن این واژه از سوی عربی و صرف آن در یکی از بابهای آن زبان واژه مهندس به معنی اندازه گر از آن ساخته شده است. اما امروزه مهندس به کسی اطلاق می شود که به یکی از علوم مهندسی آشنا باشد و در میان عامه کسی که هندسه بداند را مهندس خطاب نمی کنند.

در افغانستان از واژه انگلیسی آن استفاده میشود.

پیشینه

در ابتدا، مهندس به کسی گفته می‌شد که ماشین‌های نظامی را می‌راند. مفهوم مهندس غیر نظامی در قرن شانزدهم در هلند پدید آمد و به سازندگان پلها و جاده‌ها نسبت داده می‌شد، و سپس این مفهوم در انگلیس و سایر کشورها هم ظاهر شد.

وظایف مهندسی بدین گونه‌اند که یک مهندس میبایست محدودیت‌های مربوطه را تشخیص دهد تا بتواند به دستاوردهای لازم برسد. محدودیت‌ها شامل منابع در دسترس، محدودیت‌های جسمانی یا فنی، آمادگی برای پیرایش‌ها یا افزایش‌های آینده، و دیگر عامل‌ها مانند نیازهای هزینه ای، ساخت‌پذیر بودن، و کاربردی بودن می‌باشد. با درک این محدودیت‌ها، مهندس، شناسه‌ها و مشخصات حدودی که یک شیء یا سامانه می‌تواند در چارچوب آن ساخته شود را مشخص کرده و ارائه می‌دهد.

از اینرو ملاحظات بسیاری بر روی کار مهندسی تأثیر دارند. که از آن دسته ملاحظات دقت بالا توانای تحلیل کنش ها و واکنش ها می باشد .

یک مهندسی موفق در بالا رفتن سطح زندگی بشر تا ثیره بسزای می گذارد بنا بر این یک مهندس علاوه بر دانستن قوانین فیزیکی و شیمیایی جهان هستی باید از قوه تخیل بالای بر خوردار باشد که موجب گسترش دانش بشر می شود. یک مهندس با در نظر گرفتن قوانین و استفاده بجا از آنها و ترکیب موثر برخی از آنها قادر خواهد بود نیاز های اجرایی نسل بشر را در کمترین زمان و با بالا ترین بازده بر طرف ساخته .

مهندس با درک بهتری که از قوانین هستی دارد علاوه بر طراحی تولید و راه اندازی در زمینه نیاز های حال و آینده بشر باید از قدرت تحلیل خود در رسیدن به بهترین بازده تلاش کرده و بهره وری را افزایش دهد .

مهندسی (به فارسی افغانستان: انجینیری) روش و حرفه کاربرد علوم فنی می‌باشد که با استفاده از قوانین طبیعت و منابع فیزیکی به ساخت و طراحی مواد، ساختارها، ماشین‌ها، ابزار و سیستم‌ها و یا پردازش‌ها می‌انجامد. شخصی که در رشته مهندسی تحصیل کرده‌است را مهندس می‌نامند.

هیات مهندسان آمریکا در جهت توسعه حرفه‌ای مهندسی را
اینگونه تعریف کرده‌است:

کاربرد خلاقانه اصول علمی جهت طراحی یا توسعه ساختارها،
ماشین‌ها، اسباب و یا روشهای تولید - و یا کلیه اموری که ترکیب این
امور باشد- و یا بنا کردن و یا عمل کردن به همین طریق با اشراق کامل
از طرح آنها و یا پیش بینی رفتار آنها تحت شرایط عملی معین، به
شکلی همه آنها هدف کاربری مشخص داشته باشند و شرایط اقتصادی
پروژه را در نظر بگیرند و امنیت زندگی و مالکیت را در نظر بگیرند.

معرفی مهندسی عمران:

مقدمه

مجموعه مهندسی عمران یا رشته عمران یکی از رشته‌های پر اهمیت و جذاب در مجموعه رشته‌های آزمون سراسری است که داوطلب در گروه آزمایشی علوم ریاضی و فنی می‌تواند آن را انتخاب کند. پیشرفت سریع جوامع و نیازهای روز افزون آنها به انجام طرح‌های مختلف عمرانی از یک طرف و رشد و توسعه علوم مختلف از طرف دیگر، ایجاب می‌نماید تا با یک برنامه ریزی صحیح و همه جانبه و پرورش استعداد‌های جوان و نیز استفاده بهینه از ابزار و امکانات موجود در جامعه، گامی بلند در جهت ترقی و تعالی جامعه برداشته شود.

تفاوت مدرک و شغل مهندس عمران:

ذکر این نکته ضروری است که مهندسی عمران، یک مدرک تحصیلی است که به فرد پس از تحصیل در دانشگاه اعطا میشود، ولی به عنوان شغل به حساب نمی‌آید. بلکه بدلیل گسترده بودن حوضه فعالیت دانش‌آموختگان این رشته، شغلهایی که یک مهندس عمران میتواند داشته باشد بصورت‌های مختلفی طبقه‌بندی می‌شوند. یک مهندس عمران می‌تواند در حوضه پیمانکاری، مشاوره، نظارت و یا اگر دقیقتر به موضوع بنگریم در قسمتهای ساختمان سازی، سدسازی، راه سازی، پالایشگاه و سازه‌های صنعتی، مدیریت ساخت، سازه‌های دریایی و ... فعالیت داشته باشد که سعی خواهیم کرد در ادامه مطلب توضیحات بیشتری را در این مورد ارائه نمایم.

رشته عمران در کشور ایران در مقاطع کاردانی، کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکترا تدریس می‌شود و امکان گرفتن مدرک در هر کدام از مقاطع برای دانشجویان ایرانی وجود دارد. با بالا رفتن سطح تحصیلی، بدلیل گسترده بودن زیر مجموعه‌ها، زمینه فعالیت محدود و بصورت تخصصی در می‌آید، برای مثال یک دانشجو در دوره کارشناسی عمران، بصورت ضمنی تمام دروس زیر مجموعه‌های مختلف را مطالعه میکند و تقریبا با تمام زیر مجموعه‌ها بصورت محدودی آشنا می‌شود ولی در دوره‌های بالاتر فقط یکی از زمینه‌ها مورد مطالعه دقیقتر قرار می‌گیرد. برای مثال درس "اصول مهندسی زلزله" یکی از دروس دوره کارشناسی است که طی آن دانشجویان با اساس زلزله و طراحی در برابر زلزله آشنا می‌شوند. اما در دوره کارشناسی ارشد مهندسی زلزله، دانشجویان فقط بصورت تخصصی به مطالعه دقیق زلزله می‌پردازند.

نمایی از سد کارون 3 در حال ساخت

معرفی اختصاری گرایشهای مختلف مهندسی عمران

این رشته قبلاً به مهندسی راه و ساختمان موسوم بوده و به منظور تربیت مهندسان طراح ، محاسبه و اجرای پروژه‌های ساختمانی، صنعتی ، راهسازی و تاسیسات آبی و نظارت بر حسن اجرای طرحهای عمرانی در زمینه‌های فوق و همچنین همکاری با مهندسان مشاور یا محاسبه در زمینه‌های یاد شده ، به وجود آمده است. قسمت عمده دروس این رشته را مجموعه متنوعی از دروس نظری و پروژه‌های طراحی تشکیل می‌دهد و کنار آنها تعدادی دروس آزمایشگاهی و کارگاهی و نیز دو دوره کارآموزی در طی دو تابستان پیش‌بینی شده است.

با توجه به سیاستهای عمرانی و سرمایه‌گذاریهای دولت برای ایجاد ساختمانها، راهها، پلها، سدها، نیروگاههای هسته‌ای و حرارتی، رفع نیازهای عمرانی در زمینه مسکن و تاسیسات آبی جهت تامین آب آشامیدنی شهرها و روستاها همچنین بازسازی مناطق جنگ‌زده اهمیت این رشته مشخص می‌شود. فارغ‌التحصیلان این رشته می‌توانند در وزارتخانه‌ها (نظیر وزارتخانه‌های راه و ترابری مسکن و شهرسازی و نیرو) و شرکتهای دولتی و شرکتهای خصوصی و مهندسان مشاور به کارهای طراحی، محاسبه و اجرا بپردازند. در شرایط حاضر فارغ‌التحصیلان این رشته می‌توانند در دوره‌های مختلف کارشناسی ارشد سازه (آنالیز و طرح سازه‌ها)، خاک و پی (مطالعه مسائل مربوط به رفتار خاکها و محاسبات پی‌ها)، راه و ترابری (طرح راهها و شبکه ترابری)، سازه‌های آبی (طراحی سازه‌های هیدرولیکی و مسائل آبی دیگر در ارتباط با سدها) در داخل کشور ادامه تحصیل دهند.

امکان ادامه تحصیل در دوره دکتری در داخل و در خارج از کشور وجود دارد. دارا بودن دانش قوی ریاضی و فیزیک و توانایی جسمانی از ضروریات این رشته است. حدود 10 درصد از دروس این دوره عملی است و از دروس تخصصی آن می‌توان طراحی سازه‌های فولاد و بتن، پی‌سازی، مکانیک خاک، مکانیک سیالات، هیدرولیک و تحلیل سازه‌ها را نام برد.

پیش‌بینی وضعیت آینده این رشته در ایران :

«چندسال پیش که برای مترو کارشناسان ژاپنی آمده بودند، یکی از آنها گفته بود تهران ده بزرگی است چرا که خیلی از سیستم‌های شهری را ندارد. این نشان می‌دهد که برای پیشرفت و توسعه، ما به کارهای زیربنایی مثل راه، مترو و تاسیسات شهری بسیار نیازمندیم. برای مثال امکان ندارد که کشوری پیشرفت کند اما سیستم ترابری و حمل و نقل آن به طور کامل درست نشده باشد؛ کاری که بخش اصلی آن بر عهده مهندسين عمران است.»

آموزش و پرورش

- آموزش و پرورش یا تعلیم و تربیت دارای مفهوم و کاربرد گسترده و پیچیده، و در نتیجه مبهمی است. در تعریف این مفهوم، نه تنها میان مردم عادی، بلکه میان صاحب نظران تعلیم و تربیت هم اختلاف نظر وجود دارد. همچنین مفاهیمی مانند سوادآموزی، کارآموزی، بارآوردن، پروردن، تأدیب، اجتماعی کردن، و ... نیز جزئی از «آموزش و پرورش» محسوب می‌شوند یا با آن همپوشی دارند.

درباره مفهوم «آموزش و پرورش» باید در نظر داشت که «آموزش و پرورش» منحصر به افراد، زمان، مکان، یا عمل خاصی نیست. یعنی به طور مشخص «آموزش و پرورش» منحصر به مدرسه، کودکان، یا آموزش دروس خاصی نیست، بلکه «آموزش و پرورش» برای همه، و در هر زمانی (ز گهواره تا گور) و هر مکانی است.

تعاریف آموزش و پرورش

همانطور که گفته شد، آموزش و پرورش دارای مفهوم و کاربردی گسترده، پیچیده، و مبهم است. تاکنون تعریف واحد یا جامع و مانعی از «آموزش و پرورش» به دست نیامده است و اهل نظر، هر یک بر پایه تفکرات و تجربیات خود، تعریفی از آن ارائه داده‌اند.

صاحب‌نظران ایرانی یا مسلمان تعلیم و تربیت در سده‌های پیشین (مانند امام محمد غزالی)، هیچ‌کدام در پی تعریف مفهوم «آموزش و پرورش» نبوده‌اند و گویا اهمیت تعریف این مفهوم را درک نکرده بودند. در عصر حاضر، متفکران ایرانی مانند محمدباقر هوشیار و امیرحسین آریان‌پور، مرتضی مطهری در این‌باره اظهار نظر کرده‌اند. ولی دانشمندان غربی از دیرباز تاکنون تعاریفی از «آموزش و پرورش» ارائه داده‌اند.

برخی از تعاریف آموزش و پرورش

محمدباقر هوشیار: آموزش و پرورش مجموعه منظمی از اعمال و رفتار است؛ به بیان دیگر آموزش و پرورش فعل و انفعالی است میان دو قطب سیال (آموزگار و فراگیر) که مسبوق به اصلی و متوجه هدفی و مستلزم برنامه‌ای است.

جان دیویی: آموزش و پرورش دوباره ساختن یا سازمان دادن تجربه‌است، به منظور اینکه معنای تجربه گسترش پیدا کند و برای هدایت و کنترل تجربیات بعدی، فرد را بهتر قادر سازد.

ژان ژاک روسو: آموزش و پرورش هنر یا فنی است که به صورت راهنمایی یا حمایت نیروهای طبیعی و استعدادهای فراگیر (متربی)، و با رعایت قوانین رشد طبیعی و با همکاری خود او برای زیستن تحقق می‌پذیرد.

دانشنامه بریتانیکا: از آنجایی که کودکان بی‌سواد، نادان و غیرمطلع از فرهنگ جامعه‌شان به دنیا می‌آیند، برای یادگیری فرهنگشان، مهارت‌ها، یافتن نقششان در هنجارهای رفتاری افراد بالغ، یادگیری اجتماع و رسیدن به اهدافشان نیاز به آموزش دارند

امیرحسین آریان‌پور: آموزش و پرورش عبارت است از " فرآیند هدایت تجارب انسانی "دهی عمدی و جهت

فلسفه آموزش و پرورش

از آنجا که آموزش به کودکان این قابلیت را می‌دهد که به صورت مستقل به سوی اهداف مورد نظرشان حرکت کنند و هویت ویژه‌ای در جامعه بیابند، اهمیتی غیر قابل چشم‌پوشی برای فلاسفه دارد. فلسفه آموزش به بررسی ماهیت و اهداف آموزش و ابزارهای آن می‌پردازد و در ارتباط با «نظریه آموزش» است. نظریه آموزش نوعی نظریه عملی بوده که سعی در فراهم آوردن رهنمود و روشن کردن تمامی جنبه‌های گوناگون آموزش (اعم از جنبه‌های تعلیمی، اخلاقی و سیاسی مربوطه) و همچنین ساختار اجتماعی وابسته با آن است.

فلسفه آموزش از نیمه دوم قرن بیستم میلادی به بعد به صورت یک شاخه مشخص از فلسفه شناخته شده و مورد بررسی قرار گرفت.

نظریه‌های آموزش و پرورش

نظریه‌های آموزش وجود چهار چیز را در فرایند آموزش ضروری فرض می‌کنند: ۱- معلم ۲- دانش آموز ۳- موضوع درسی ۴- گروه اجتماعی که معلم و دانش آموز به آن تعلق داشته و از طریق آن با هم مرتبط می‌شوند. نظریه‌های آموزشی مختلف را می‌توان از طریق پاسخی که به سؤالات زیر می‌دهند از همدیگر تمیز داد: هدف آموزشی یک مدرسه چیست و اینکه از نظر روانی چگونه دانش آموزانش را به انجام کارهایی که هدف را تحقق می‌بخشد متمایل می‌سازد؟ موضوع درسی چیست، با چه روش‌هایی تعلیم می‌شود، مطالب با چه میزان راحتی آموخته می‌شوند و به چه راحتی بعداً فراموش می‌شوند؟ امتحان‌ها، روش‌های درس خواندن، و معیارهای مقایسه دانش آموزان با همدیگر چیست؟

مدارس مختلف بحران‌های مختلف دارند. برخورد‌های درونی مدرسه مورد نظر چیست؟ ترس‌هایی که معلمان را تحت الشعاع قرار می‌دهد چیست و واکنش معلمان به این ترس‌ها چیست؟ دانش‌آموزان در مدارس مختلف با ترس‌هایی مختلفی روبرو می‌شوند. تحت چه ترس‌هایی دانش‌آموزان به تلاش برای یادگیری مشغول هستند و پاسخ آنها به این ترس‌ها چیست؟ با توجه به اینکه تقصیر شکست‌ها را می‌توان بر گردن نظریه خاص آموزشی استفاده شده نهاد، راه حل‌ها نیازمند ایجاد تغییراتی در نظریه آموزشی می‌باشد. انتخاب یک نظریه آموزشی خاص نیازمند آگاهی کافی نسبت به شرایط خاص یک مدرسه بوده و حکم کلی نمی‌توان داد.

تاریخ آموزش و پرورش

فرایند آموزش و پرورش از پیدایش انسان بر زمین آغاز شده و به عقیده برخی معلمی (یا گونه‌ای از آن) از نظر قدمت دومین پیشه انسان‌ها بوده‌است. هیچ جامعه انسانی‌ای وجود نداشته که اهمیت و مرکزیت آموزش را رد کند. در جوامع بدوی، آموزش رسمی به شکل امروزی آن وجود نداشت. در واقع در تمامی فعالیت‌های روزمره بالغین نقش معلمین را بازی می‌کردند و همه جا کلاس درس بود. انباشتگی دانش در طول زمان باعث شد که یک نفر بالغ نتواند بر تمامی آن مسلط شود. راه حلی که جامعه برای این مشکل پیدا کرد آموزش به نوع رسمی بود: مدارس تشکیل شد و متخصصینی در آن‌ها به گونه‌ای موثر به انتقال فرهنگ و دانش موجود کمک می‌کردند.

با رشد فزاینده جامعه و زیاد شدن پیچیدگی‌های آن، آموزش رسمی به عهده مؤسسات خاصی واگذار شد. به علاوه ماهیت آموزش نیز کم کم تغییر کرد: آموزش کمتر و کمتر به زندگی روزمره افراد ارتباط پیدا می‌کرد، انتزاعی‌تر شده و با عملگرایی فاصله می‌گرفت. دانش بصورت خیلی فشرده در آمده و این امر به دانش آموزان این قابلیت را می‌داد که از فرهنگی که در آن به دنیا آمده‌اند فراتر رفته و چیزهایی را یاد بگیرند که هرگز نمی‌توانستند توسط تجربه مستقیم یا تقلید از افراد بالغ بیاموزند. فرایند آموزش امروزه یکی از پایه‌های اساسی پیشرفت جامعه‌ها شده‌است و اهمیت روز افزونی پیدا کرده‌است و این خود باعث این شده که کتاب‌ها و تحقیقات زیادی در زمینه اهداف، محتوا، و نحوه بهینه تدریس انجام شود. در دوران مدرن، شاهد شکوفایی فلسفه آموزش و نظریات تعلیمی هستیم. و هر معلم با توجه به شرایط دانش آموزان کلاسش از شیوه‌های مختلف آموزشی استفاده می‌کند.

آموزش در جوامع بدوی

در **جوامع بدوی**، آموزش محدود به انتقال فرهنگ بود و هدف آن پرورش فرزندان بگونه‌ای بود که بتوانند اعضا خوبی برای گروه یا قبیله شان باشند. یک انسان بدوی دنیا را به شکل ثابت و تغییر ناپذیر میدید. برای او فرهنگ تمام دنیا اش را تشکیل می‌داد، و این فرهنگ در انتقالش از یک نسل به نسل بعدی تنها مقدار کمی تغییر می‌کرد.

جوامع بدوی تأکید زیادی روی لزوم پیوستن مناسب افراد به بدنه قبیله یا گروهشان داشتند. جوامع بدوی اشکال و تنوع فرهنگی زیادی داشته و بیان قوانین عام حاکم بر تمامی آنها کار سختی می‌باشد. ولی به هر حال نکات مشترکی بین فرهنگ‌های بدوی وجود دارد: افراد غیر بالغ در فعالیت‌های بالغین شرکت می‌کردند. یادگیری توسط مکانیزم‌های تقلید، تلاش برای فهمیدن احساسات و انگیزه‌های افراد بالغ و تلاش برای شناسایی و تطبیق هویت خود با آنها صورت می‌گرفت.

هنگامی که فردی بالغ می‌شود، روش آموزش او دگرگون می‌شود. او دیگر نمی‌بایست بصورت لحظه‌ای و غیر منظم به تقلید از بالغین بپردازد بلکه باید رفتارش را منظم و استاندارد بکند. در هنگام بلوغ برای جدا شدن از محیط و فضا دوران کودکی، افراد «آیین تشریف» را تجربه می‌کنند. فرد بالغ شده ممکن است به صورت ناگهانی از خانواده‌اش جدا شود و به اردوگاهی به همراه افراد تازه بالغ شده دیگر فرستاده شود. دلیل این جدایی این است که فرد وابستگی‌اش را به خانواده کم کند و از نظر عاطفی و اجتماعی خودش را در محیط وسیع‌تر فرهنگی قبیله‌ای بنا نهد. معلمان در این مراسم تشریف کسانی هستند که شخص نمی‌شناسد، در واقع اقوام شخص در قبیله دیگر که شخص تا حالا ندیده‌است. آیین تشریف عموماً عملی نیست بلکه در آن ارزش‌های فرهنگی، مذهب قبیله‌ای، افسانه‌ها، فلسفه، تاریخ، مراسم‌ها و آداب و رسوم و اطلاعات دیگر تدریس می‌شود. این مراسم (به ویژه بخش مذهبی آن) از اهمیت زیادی برخوردار و لازمه عضویت در قبیله بوده‌است.

آموزش در قدیمی‌ترین تمدن‌ها

تمدن در خاورمیانه، در بین رودهای دجله و فرات و در مصر، حدود ۳۰۰۰ سال قبل از میلاد شروع شد. تمدن عمده بعدی هزار و پانصد سال بعد در شمال چین زاییده شد. انتقال فرهنگ در این جوامع پیچیده، «نوشتن» را ضروری کرد. البته در هیچ زمانی در دوران باستان، بیش از ۲۰ تا ۳۰ درصد مردان بالغ و تقریباً ۱۰ درصد کل جمعیت نمی‌توانستند بخوانند و بنویسند.

آموزش در ایران باستان

در فلات ایران، دست کم از پانزده هزار سال پیش، انسان زندگی می‌کرده‌است. دربارهٔ چگونگی آموزش و پرورش مردمانی که پیش از آریایی‌ها در این سرزمین زندگی می‌کردند آگاهی چندانی در دست نیست.

نزدیک به چهار هزار سال پیش، آریایی‌ها و از آن جمله مادها، پارسی‌ها و پارتی‌ها به سرزمین ایران مهاجرت کردند. مادها در غرب و پارسی‌ها در جنوب و پارتی‌ها در شرق فلات ایران ماندگار شدند و حکومت‌هایی تشکیل دادند.

مادها در حدود هفصد سال پیش از میلاد در سرزمین‌های غرب ایران چیره شدند و **دولت ماد** را بنیان گذاشتند. در دوره **مادها**، کودکان و نوجوانان راه و رسم زندگی و کار و جنگاوری را در خانه و ایل می‌آموختند. آموزش رسمی مخصوص روحانیان بود. روحانیان، گذشته از خواندن و نوشتن، اصول و مراسم دینی، اخترشناسی و شیوه‌های پیشگویی سرنوشت دیگران را در مراکز دینی فرا می‌گرفتند. مردم دیگر از خواندن و نوشتن بی‌بهره بودند. **مادها** خطی شبیه **خط میخی** داشتند.

امپراتوری ایران باستان توسط کوروش کبیر در سال ۵۵۹ قبل از میلاد تأسیس، و توسط مسلمانان در سال ۶۵۱ میلادی منقرض شد. از ویژگی‌های عمده تمدن ایران باستان که به ایرانیان احساسات ماجراجویی و ملی‌گرایی می‌داد می‌توان تأکید بر توانایی‌های فیزیکی و بدنی، مذهب فعال زرتشتی و اخلاقیات آن، و جنگاوری و توسعه‌طلبی را نام برد. در زمان حکومت کوروش و جانشینانش، آموزش تحت تأثیر اخلاقیات زرتشتی و نیازهای نظامی جامعه بود. چهار طبقه اجتماعی نیاز هایشان را توسط آموزش بر طرف می‌کردند: روحانیون، جنگجوها، کشاورزان و بازرگانان. اخلاقیات زرتشتی آموزش را در جهت پرورش افکار خوب، کلام خوب و کارهای خوب می‌دید. تعلیم و تربیت در این دوران تأکید زیادی روی پیوندهای خانوادگی و احساسات گروهی، پذیرش حکومت پادشاه، تعلیمات مذهبی، و آماده‌سازی‌های نظامی داشت.

آموزش در دوران هخامنشی به صورت دولتی انجام نمی‌شد و آموزش‌های اولیه در خانه انجام می‌پذیرفت. فرزندان که به طبقات بالا متعلق بودند می‌توانستند در سن هفت سالگی به مدارس در دیوان‌ها بروند. در مراحل بالای آموزشی به دانش آموزان قوانین و حقوق، پزشکی، ریاضی، جغرافیا، موسیقی، و نجوم یاد می‌داند. مدارس نظامی خاصی هم موجود بود.

با فتح ایران توسط اسکندر کبیر، روشهای آموزشی یونانی جای روشهای آموزشی در دوران هخامنشی را گرفت. این رویه در دوران حکومت پارتی‌ها نیز ادامه یافت. ولی با به روی کار آمدن سلسله ساسانی در ایران، نحوه آموزش سنتی ایرانی مجدد احیا شده، توسعه و تکمیل شد. اخلاقیات زرتشتی عملکرد مشابهی مانند دوران هخامنشی داشت، با این تفاوت که در دوران ساسانی تأکید بیشتری روی نیروی کار (مخصوصاً کشاورزی)، قداست ازدواج و خانواده، و احترام به قانون و نخبه‌گرایی داشت.

آموزش در آن دوران پایگاه‌های قوی اخلاقی، اجتماعی و ملی داشت. موضوع درسی سیستم آموزشی شامل تمرینات بدنی و رزمی، خواندن خط پهلوی، نوشتن، ریاضی و هنر بود.

بزرگترین دستاورد آن دوران تأسیس دانشگاه گندیشاپور بود که نقش عمده‌ای در توسعه آموزش پیشرفته داشت. در گندیشاپور فرهنگ‌ها و علوم ایرانی، هندی، یونانی و رشته‌های علمی مختلف گرد هم آمده بودند. دانشجویانی از سر تا سر دنیا برای تحصیل به گندیشاپور می‌آمدند. بعدها گندیشاپور نقش مهمی در دسترسی مسلمانان به علوم یونانی و رومی بازی کرد و از طریق مسلمانان بسیاری از آثار مجدد از عربی به لاتین ترجمه شد.

اثرات سیاسی

رهبران سیاسی تأثیر زیادی بر سیستم‌های آموزشی گذاشته‌اند. به طور مثال در شوروی نظام آموزشی تحت نظارت شدید حزب کمونیست شوروی قرار گرفت. پس از به قدرت رسیدن جوزف استالین او تأکید ویژه‌ای بر آموزش علوم، ریاضیات و ایدئولوژی کمونیست داشت. همزمان مراکز علمی شوروی تعداد زیادی از شهروندان دیگر کشورها را جذب مراکز آموزشی خود کردند. این نظام آموزشی پس از فروپاشی شوروی اصلاح شد و اختیارات دولت‌های محلی در این امر افزایش پیدا کرد.

در نظام آموزشی ایالات متحده آمریکا در اوایل قرن بیستم تبعیض نژادی بر علیه افراد سیاهپوست وجود داشت که دولت آمریکا با تصویب قوانینی سعی بر حذف آنها کرد همچنین قوانین برای دادن امتیازات بیشتر از سفید پوستان به سیاهپوستان موسوم به تبعیض مثبت، تصویب شد.

بانک

بانک نهادی اقتصادی است که وظیفه‌هایی چون تجهیز و توزیع اعتبارات، عملیات اعتباری، عملیات مالی، خرید و فروش ارز، نقل و انتقال وجوه، وصول مطالبات اسنادی و سود سهام مشتریان، پرداخت بدهی مشتریان، قبول امانات، نگهداری سهام و اوراق بهادار و اشیای قیمتی مشتریان، انجام وظیفه قیمومیت و وصایت برای مشتریان، انجام وکالت خرید و فروش را بر عهده دارند.

وظایف بانک مرکزی عبارتست از انتشار اسکناس و تنظیم حجم پول در گردش، نگهداری فلزات گرانبها و ارزهای متعلق به دولت، نگهداری ذخایر قانونی و موجودی نقدی بانکهای تجاری، ایجاد امکانات اعتباری برای بانکهای تجاری، انجام دادن عملیات تصفیه حساب بین بانکها، صندوقداری و نمایندگی مالی برای عملیات بانکی دولت، اجرای سیاست پولی و کنترل حجم اعتبارات. این بانک مسؤلیت کنترل شبکه بانکی و اداره سیاست پولی ثبات را بر عهده دارد. این بانک، بانکها را در جهت ارائه خدمت و هماهنگی با اقتصاد به فعالیت وامیدارد.

بانک ها موسساتی هستند که از محل سپرده های مردم می توانند سرمایه های لازم را در اختیار صاحبان واحدهای صنعتی، کشاورزی و بازرگانی و اشخاص قرار دهند. تکامل بانکداری به زمانی که نوشتن به وجود آمد برمی گردد و اکنون به عنوان یک موسسه مالی که به بانکداری و ارائه خدمات فاینانس می پردازد همچنان رو به تکامل است.

در حال حاضر عموماً واژه بانک به موسسه ای گفته می شود که مجوز بانکداری داشته باشد. مجوز بانکداری توسط دستگاه های نظارت مالی اعطا می شود و حق ارائه اغلب خدمات مهم بانکی از قبیل پذیرش سپرده ها و دادن وام را می دهد. موسسه های مالی دیگری هم وجود دارند که تعریف حقوقی بانک را ندارند و در اصطلاح موسسه اعتباری غیر بانکی نامیده می شوند.

بانک‌ها زیرمجموعه‌ای از صنعت خدمات مالی هستند. به طور معمول سود بانک‌ها از طریق کارمزد انجام خدمات مالی و نیز بهره‌ای که از راه سپرده‌های مشتریان به دست می‌آید حاصل می‌شود. در ایران بانک‌ها به عنوان یک موسسه‌ی اقتصادی از طریق عقود متفاوت اسلامی با مشتریان مشارکت کرده، سود حاصل می‌کنند «بانکداری اسلامی».

انواع بانک

بانک‌های مختلفی وجود دارد که شامل موارد زیر می‌شود:

بانک مرکزی که معمولاً سیاست پولی یک کشور را کنترل می‌کند. اغلب این بانک مسئولیت کنترل تهیه پول و چاپ اسکناس را به عهده دارد. از میان آنها می‌توان **بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران** را نام برد.

بانک تجاری که به طور سنتی به تامین منابع مالی تجارت می پردازد. اما در تعریف امروزی به بانک هایی گفته می شود که سرمایه شرکت ها را به جای وام به شکل **سهام** تامین می کنند. و بانک شاهی هم از این دسته است.

بانک تجاری

بانک های تجاری با قبول انواع سپرده و اعطاء اعتبار نقش اساسی در فعالیت های اقتصادی هر کشور ایفا می کنند. بانک های تجاری به خصوص وظیفه دارند سرمایه جاری موسسات تولیدی و بازرگانی را تامین نمایند. این نوع بانک ها معمولاً به انجام دادن عملیات معمولی بانکی از قبیل قبول سپرده، نقل و انتقال پول در داخل، انجام معاملات ارزی، صدور ضمانت نامه، اعطای تسهیلات، افتتاح اعتبار در حساب جاری، تنزیل اسناد و اوراق تجاری «خرید دین» و خدمات متنوع دیگر می پردازند.

بانک های تجاری از سرمایه گذاری های مستقیم در خرید و فروش کالا به منظور تجارت و از ایجاد انحصارات بزرگ منع گردیده اند.

بانک تخصصی یا توسعه ای

بانک توسعه ای به بانکی گفته می شود که علاوه بر وظایف اعتباری بانکی عهده دار وظایف توسعه ای نیز می باشد، که اصلی ترین وظیفه آنها تجهیز منابع مالی نسبتاً ارزان در میان مدت و بلند مدت برای اجرای طرح های اقتصادی است. بانک های توسعه ای یا تخصصی عامل انتقال دهنده سیاست های اقتصادی دولت به بخش های مربوطه بوده و با برنامه ریزیهای صحیح، منابع مالی جمع آوری شده را در بخش های مختلف اقتصادی توزیع می نمایند.

بانک شاهي

بانک شاهي ايران به عنوان اولين بانک ايران بشمار مي آيد که در سال ۱۸۸۹ با فرمان سلطنتي ملکه ويکتوريای بریتانیا و به امتياز دولت ايران تأسيس گرديد. اين بانک سالها بعد به بانک بریتانیایی خاورميانه تغير نام داد و امروزه به نام بانک اچ اس بی سی خاورميانه (BBME) شناخته مي شود

تاریخچه بانک شاهی

رویتر انگلیسی با اعطای وام به ناصرالدین شاه قاجار امتیازات بزرگی از وی گرفت که یکی از آنها حق تاسیس بانک بود. در سال ۱۲۶۷ هجری، امتیاز اول لغو شد و امتیاز دیگری به مدت ۶۰ سال که اساس آن تشکیل بانک شاهی و انحصار انتشار اسکناس بود به وی اعطا گردید. این بانک که مقرش لندن و تابع قوانین انگلستان بود، از سال ۱۲۶۹ با فرمان سلطنتی ملکه ویکتوریا، کار خود را آغاز کرد و اولین اسکناس بانکی را در ایران منتشر نمود. بانک شاهنشاهی تا سال ۱۳۰۹ به فعالیت خود در زمینه نشر انحصاری اسکناس ادامه داد. در این سال توسط رضاشاه پهلوی امتیاز حق انحصاری نشر اسکناس از سوی دولت ایران به مبلغ ۲۰۰ هزار لیره خریداری و به بانک ملی ایران واگذار شد.

نمونه‌ای از اسکناس‌های چاپ شده در بانک شاهی

ساختمان بانک شاهی

این بنای تاریخی که تنها میراث ارزشمند باقی مانده از بدنه‌های میدان توپخانه قدیم است، دارای طرحی یگانه بوده و استفاده از عناصر تزئینی معماری ایران، همانند کاسه سازی در نیم گنبد سر در ورودی، کاشیکاری و گچبری را می‌توان از ویژگی‌های برجسته آن شمرد. هم چنین وجود ستون‌های رفیع در فضای داخلی بانک و تلفیق هنرمندانه آن با دوره‌های تیزه دار و استفاده از چوب در پوشش سقف، ترکیبی موزون را پدید آورده است که شکوه و عظمت معماری هخامنشی را به بیننده یادآوری می‌کند. کاشی کاری سر در توسط استاد حسین کاشی پز انجام شده است.

ساختمان بانک شاهی در میدان توپخانه

آتش نشانی

آتش نشانی نام نهاد، ارگان، واحد دولتی و یا خصوصی است که وظیفه مبارزه با حریق و برخی دیگر از سوانح و حوادث را بر عهده دارد.

تاریخچه آتش نشانی در ایران

نخستین شهر کشور که به تجهیزات و سازمان آتش نشانی مجهز شد، شهر تبریز بود. در حدود یکصد و پنجاه سال پیش، روسها در این شهر نخستین سازمان آتش نشانی ایران را تاسیس نمودند که برج آتش نشانی تبریز از یادگارهای آن دوران است.

دومین و سومین واحدهای آتش نشانی رسمی در جنوب کشور و در شهرهای مسجد سلیمان و آبادان برای حفظ تأسیسات ایجاد شده در پالایشگاه آن شهرها تاسیس شد. سپس با توجه به ایجاد زیر ساختهای اقتصادی در اقصی نقاط کشور، ایجاد واحدهای اطفایی در مناطق مختلف کشور آغاز گردید که می‌توان به احداث واحدهای آتش نشانی (اطفائیه) در بلدیه آنروز نام برد که در قطبهای اقتصادی و صنعتی کشور ایجاد شده و بطور مثال احداث پایگاه‌هایی در تهران ۱۳۰۳، قزوین ۱۳۰۳، اهواز ۱۳۰۴، بندر انزلی ۱۳۰۵، شهر رشت ۱۳۱۰، مشهد مقدس ۱۳۱۲، شهر زنجان ۱۳۲۷، شهر اصفهان ۱۳۲۸ و شهر شیراز ۱۳۲۹ نام برد.

در تهران نیز اولین بار، یک ژنرال روس در محل سهراب امین‌حضور، اقدام به تاسیس اولین ایستگاه آتش‌نشانی نمود و بعدها با گسترش همین واحد و انتقال آن به چهارراه حسن‌آباد، واحد اطفائییه بلدییه تاسیس گردید. به تدریج با افزایش نیازهای شهر تهران این واحد به دو ایستگاه تهران و شمیرانات توسعه پیدا کرد. در سال ۱۳۲۶ این ایستگاه‌ها به پنج ایستگاه افزایش یافت و امروزه تعداد ایستگاه‌های حریق تهران 94 مورد است.

شرح وظایف

در برخی کشورها از جمله ایران، وظیفه آتش‌نشانی فقط به مبارزه با حریق خلاصه نمی‌شود. برای مثال سازمان آتش‌نشانی و خدمات ایمنی شهرداری تهران، شرح وظایف خود را بدینگونه برشمرده‌است. از

صدرالله [۳]

۱. مقابله با هرگونه آتش‌سوزی

۲. نجات محبوس شدگان در زیر آوار ساختمان، خودروی تصادفی، آسانسور و...

۳. مقابله و پیشگیری از سقوط اجسام و درخت از ارتفاع و احتمال خطر برای شهروندان

۴. نجات سقوط‌کنندگان در چاه، کانال آب، رودخانه، سد، استخر و...

۵. مقابله با حیوانات وحشی و موزی

۶. نجات مصدومین حوادث چرخ گوشت، حلقه‌های فلزی، تسمه نقاله، دستگاه‌های برش و کارخانه‌ای

۷. کلیه موارد دیگری که در آن جان و مال شهروندان در معرض خطر می‌باشد.

علاوه بر این، آتش‌نشانی وظایف جنبی دیگری نیز دارد که تعیین صلاحیت و ایمنی برخی شرکت‌ها، افراد و ساختمانها از آن جمله است.

مقابله با آتش

مقابله با آتش به مجموعه تدابیر و اقدامات و آموزش‌هایی گفته می‌شود که به منظور کاهش زیان‌های ناشی از حریق صورت می‌پذیرد. [۱] این اقدامات به دوگونه صورت می‌گیرد. [۲]

مقابله پیش‌گیرانه، غیرفعال

مقابله پس از وقوع، فعال

مقابله پیش‌گیرانه

مقابله پیش‌گیرانه شامل آن دسته از تدابیر و اقداماتی است که از ایجاد و تشدید خسارات ناشی از حریق پیش‌گیری نموده و یا احتمال آن را کاهش می‌دهند. مهم‌ترین این تدابیر آموزش‌های تخصصی است. علاوه بر آموزش، تدوین و اجباری شدن و رعایت استانداردهای گوناگون (از ساخت مسکن و مصالح ساختمانی گرفته (استانداردهای BS 476 انگلستان و DIN 4102 آلمان) تا چگونگی انبارش کالاهای گوناگون) از جمله اقدامات پیش‌گیرانه محسوب می‌شود. امروزه در ایران علی‌رغم اجباری بودن استاندارد ساخت مصالح، هنوز حدود نیمی از مصالح تولیدی، دارای استاندارد نمی‌باشند. استفاده از مصالح ضد حریق، یکی دیگر از روشهای مقابله غیرفعال است. اجرای مانورهای آمادگی و آموزش‌های مداوم، از دیگر روش‌های مقابله پیش‌گیرانه به‌شمار می‌روند.

مقابله پس از وقوع

مقابله پس از وقوع شامل آن دسته از اقداماتی است که باعث می‌شوند در صورت وقوع حریق، تشخیص به سرعت انجام پذیرفته و یا مبارزه موثرتری بر حریق صورت پذیرد. استفاده از سیستم‌های اعلام حریق (برای تشخیص و اعلام به موقع) استفاده از سیستم‌های اطفای حریق برای مبارزه سریع و موثر خودکار با حریق، سازماندهی و تدارک نیروهای انسانی و امکانات آتش‌نشانی به میزان لزوم، از مهمترین روشهای مقابله فعال است.

سازمان‌های مسئول

در کشور آمریکا، انجمن ملی حفاظت در برابر حریق (NFPA) کار تدوین استانداردهای مقابله با حریق را بر عهده دارد. این انجمن در خصوص ایمنی، وسایل مورد نیاز و مقابله‌های پیش‌گیرانه و پس از وقوع ارائه روش می‌نماید. در ایران، این مسئولیت بر عهده «کمیته فنی لوازم آتش‌نشانی و حفاظت در برابر آتش» (متناظر با کمیته فنی TC21-ISO) می‌باشد. این کمیته زیر نظر مستقیم موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران قرار دارد.

آتش سوزی خانگی

مناطقى كه خاك هاى چسبنده و بدون پوشش گیاهى دارند، براى ایجاد سیل بسیار مستعد هستند، دانه هاى باران بر اثر ضربه به خاك باعث به هم فشردگى و چسبندگى لایه سطح روى خاك شده و از قدرت جذب خاك و نفوذ نكرده و جارى مى شود، اغلب سیل ها در اثر بارندگى شدید، آب شدن برف ها و تکه یخ هاى بزرگ و یا طغیان رودخانه ها جارى مى شوند. از مهمترین خسارت هاى سیل مى توان تخریب جاده ها، تخریب پل ها، تخریب زمین هاى کشاورزى، تخریب چاه ها و قنوات، تخریب بندها و سدها و تخریب منازل مسكونى را نام برد

آتش سوزی خانه

بهداشت

وزارت بهداشت، در مان و آموزش پزشکی از وزارتخانه‌های جمهوری اسلامی ایران است. این وزارتخانه علاوه بر مدیریت و نظارت بر مراکز بهداشتی و درمانی کشور، مدیریت دانشگاه‌های علوم پزشکی را عهده دار است.

نام این وزارتخانه از ابتدا تا چند سال پس از انقلاب وزارت بهداری بوده است.

هدف و وظایف سازمان بهداشت

هدف

فراهم آوردن موجبات تأمین بهداشت و درمان کلیه افراد کشور از طریق گسترش خدمات بهداشتی، درمانی و آموزشی.

وظایف اساسی

تدوین و ارائه سیاست‌ها، تعیین خط‌مشی‌ها و برنامه‌ریزی برای فعالیت‌های مربوط به تربیت نیروی انسانی گروه پزشکی، پژوهشی خدمات بهداشتی، درمانی، دارویی، بهزیستی و تأمین اجتماعی.

تامین بهداشت عمومی و ارتقا سطح آن از طریق اجرای برنامه‌های بهداشتی خصوصاً در زمینه بهداشت محیط، مبارزه با بیماری‌ها، تغذیه و تنظیم خانواده و دهان و دندان، آموزش بهداشت عمومی، بهداشت کار، بهداشت مدارس و شاغلین با تاکید بر اولویت مراقبت‌های بهداشتی اولیه به ویژه بهداشت مادران و کودکان با همکاری و هماهنگی دستگاه‌های ذیربط.

ایجاد نظام هماهنگ بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و گسترش شبکه تلفیقی بهداشت و درمان.

تعیین رشته‌ها و مقاطع تحصیلی مورد نیاز کشور جهت تصویب شورای عالی انقلاب فرهنگی و اجرای برنامه‌های تربیت نیروی انسانی گروه پزشکی در جهت نیل به خودکفایی و نیز ایجاد و گسترش موسسات واحدهای پژوهش پزشکی و نظارت بر پژوهش‌ها و هماهنگ ساختن برنامه‌های موسسات تحقیقاتی پزشکی.

برنامه‌ریزی به منظور توزیع متناسب و عادلانه نیروی انسانی و سایر امکانات (آموزش پزشکی و تسهیلات بهداشتی درمانی) کشور با تاکید بر اولویت برنامه‌های بهداشتی و رفع نیاز مناطق محروم و نیازمند.

فراهم نمودن تسهیلات لازم برای برخورداری همگان از خدمات درمانی در حدود امکانات از طریق ایجاد مراکز درمانی دولتی و بهبود استاندارد آنها و استفاده از همکاری مؤسسات خیریه و بخش خصوصی و انواع بیمه‌های درمانی.

تامین منابع مالی با بهره‌گیری از اعتبارات عمومی، حق بیمه درآمدهای اختصاصی و کمک‌ها و مشارکت مردمی.

تامین و ارائه خدمات لازم به معلولین جسمی، ذهنی و اجتماعی و انجام اقدامات حمایتی برای کودکان در سنین قبل از دبستان و سالمندان و خانواده و افراد بی سرپرست و نیازمند و تشویق و ترغیب افراد خیر و مؤسسات خصوصی جهت ارائه خدمات مذکور.

تعیین و اعلام استانداردهای مربوط به الف) خدمات بهداشتی، درمانی، بهزیستی، دارویی - ب) مواد دارویی، خوراکی، آشامیدنی، بهداشتی، آرایشی و آزمایشگاهی تجهیزات و ملزومات و مواد مصرفی پزشکی و توانبخشی - ج) بهداشت کلیه مؤسسات واحدهای خدماتی و تولیدهای مربوط به خدمات و مواد مذکور در فوق.

صدور، تمدید و لغو موقت یا دائم پروانه‌ها: الف) مؤسسات پزشکی، دارویی، بهزیستی و کارگاه‌ها و مؤسسات تولید مواد خوراکی، آشامیدنی، بهداشتی و آرایشی - ب) ساخت فرآورده‌های دارویی و مواد بیولوژیک، خوراکی، آشامیدنی بهداشتی و انجام نظارت و کنترل کیفی و تعیین ضوابط و مقررات لازم بهداشتی مذکور.

صدور پروانه اشتغال هزینه خدمات تشخیصی و درمانی، دارویی،
بهریستی و تعیین تعرفه‌های مربوط در بخش دولتی و غیر دولتی و
تعیین شهریه آموزش‌های غیر رسمی و آزاد در زمینه‌های مختلف علوم
پزشکی.

تعیین ضوابط مربوط به ورود، ساخت، نگهداری، صدور، مصرف
و انهدام مواد اولیه بیولوژیک مخدر، خوراکی، آشامیدنی، بهداشتی،
آرایشی آزمایشگاهی و فرآورده‌های دارویی و تجهیزات و ملزومات و
مواد مصرفی پزشکی و توان‌بخشی و ارزشیابی، نظارت و کنترل
ضوابط مذکور.

انجام پژوهش در زمینه طب سنتی و بررسی و تحقیق در زمینه
خواص دارویی گیاهان و امکانات تهیه و استفاده از داروهای گیاهی و
آموزشی صحیح در زمینه‌های فوق و ایجاد مراکز مناسب برای طب
سنتی.

سازمان بهداشت جهانی

یکی از آژانس‌های تخصصی سازمان (WHO) سازمان بهداشت جهانی (ملل متحد است که نقش یک مرجعیت سازمان دهنده را بر بهداشت جامعه جهانی ایفا می‌کند. این آژانس در ۹ آوریل سال ۱۹۴۸ در ژنو (واقع در سوئیس) تاسیس شد و حکم سرپرستی و منابعش را از سازمان بهداشت سابق، که خود آژانسی در جامعه ملل بود برگرفت.

اساسنامه و تاریخچه سازمان بهداشت جهانی

اساسنامه سازمان بهداشت جهانی هدفش را دستیابی مردم به بیشترین سطح سلامت ممکن بیان می‌کند. وظیفه اصلی این سازمان مبارزه با بیماری‌ها مخصوصاً بیماری‌های مسری شایع و ارتقای سلامت عمومی مردم جهان است

سازمان بهداشت جهانی، مانند سایر مؤسسه‌های سازمان ملل، مراجعان و کاربران گوناگون دارد. نیروی انسانی شاغل در این سازمان تا شش اداره منطقه‌ای و اداره مرکزی در ژنو، وزارتخانه‌های بهداشت و اداره‌های دولتی، و سایر مؤسسه‌های بین‌المللی، متعلق به سازمان ملل و سازمان‌های غیردولتی از منابع اطلاعاتی و خدمات کتابخانه‌ای این سازمان بهره می‌گیرند.

تاریخچه:

از زمان پیدایش سازمان بهداشت جهانی در 1948، کتابخانه این سازمان نیز شکل گرفت و در مدت چند دهه به نام اداره کتابخانه و خدمات منابع بهداشتی نامیده می‌شد. ولی از سال 2000 با تغییر مدیریت و تشکیلات کتابخانه و شروع کار گرو هارلم بروندلند [6]، به عنوان مدیر کل جدید کتابخانه، نخستین تغییر از نام کتابخانه آغاز شد و نام آن به "کتابخانه و شبکه‌های اطلاع‌رسانی دانش" تغییر کرد.

. سازمان بهداشت جهانی یکی از نخستین آژانس‌های سازمان ملل متحد است و اساسنامه آن رسماً در اولین روز بهداشت جهانی (۷ آوریل سال ۱۹۴۸)، زمانی که توسط ۲۶ کشور از اعضای سازمان ملل تصویب شد به کار بسته شد.

پیش از این موضوع، فعالیت‌های مذکور و باقی فعالیت‌های سازمان بهداشت جامعه ملل، تحت کنترل کمیته‌ای موقتی بود. این کمیته موقتی حاصل کنفرانس بین‌المللی سلامت (در تابستان سال ۱۹۴۶) بود. عملیات و اگذاری مسئولیت‌ها به تصویب مجمع عمومی رسید. سرویس بیماری‌های واگیر OIHP فرانسه نیز به کمیته موقتی سازمان بهداشت جهانی در ۱ ژانویه ۱۹۴۷ پیوست.

کتابخانه سازمان بهداشت جهانی

کتابخانه سازمان بهداشت جهانی. این کتابخانه و شبکه اطلاع رسانی آن که به لینک موسوم است، در طبقه همکف ساختمان سازمان بهداشت جهانی (هو) در ژنو واقع شده است. از نظر ساختار سازمانی، کتابخانه فوق در سازمان بهداشت جهانی در مجموعه‌ای زیر نظر بخش مدیریت و اشاعه اطلاعات بهداشتی فعالیت می‌کند و با واحدهای انتشارات، وب، اشاعه و بازاریابی، خبرنامه هو، و گزارش بهداشت جهانی همکاری و مشارکت دارد.

اهداف:

اهداف این کتابخانه عبارتند از: الف) حمایت از فعالیت‌های سازمان بهداشت جهانی و آثار تولید شده توسط این سازمان؛ ب) همکاری فنی برای کمک به بهبود ساختارهای اشاعه و انتقال اطلاعات بهداشتی در کشورهای در حال توسعه؛ و ج) دسترس‌پذیر سازی منابع وسیع اطلاعات بهداشتی و پزشکی برای عموم افراد با توجه به تأثیر بهداشت و سلامت در همه زمینه‌های زندگی.

کلمه سرنام آن "لینک" به مفهوم پیوند با مردم، کتابخانه‌ها، و منابع دانش است. این کتابخانه با هدف یکپارچه‌سازی منابع چاپی و الکترونیکی و سهولت دستیابی به منابع گوناگون، مفهوم "مجموعه آمیخته یا پیوندی" را مطرح کرد. ایجاد این مجموعه یا کتابخانه، بخشی از برنامه راهبردی الکترونیکی سازمان بهداشت جهانی است که به منظور فراهم‌آوری مجموعه‌ای پویا اعم از سنتی و دیجیتالی صورت می‌گیرد.

هواپیمایی

در اواخر جنگ جهانی اول و در یکی از روزهای سال 1296 شمسی اهالی تهران برای اولین بار هواپیمایی را مشاهده نمودند که در ارتفاع پایین بر فراز تهران پرواز می کرد و چون در آن موقع فرودگاهی در تهران وجود نداشت، خلبان در محل وزارت امور خارجه و شهربانی فعلی به زمین نشست. این هواپیما ساخت روسیه بود که آن را به صورت صندوقی از قطعات از راه بندرانزلی با اتومبیل به تهران حمل و پس از سوار کردن قطعات توسط خلبان روسی به پرواز درآمد.

همچنین این سازمان یک سازمانی دولتی ایران است که وظیفه سیاست‌گذاری، برنامه‌ریزی، تدوین آیین‌نامه‌ها و استانداردها، انتخاب و ساماندهی ناوگان هوایی کشور، ساخت و گسترش فرودگاه‌های کشور و عقد قراردادهای بین‌المللی در امور حمل و نقل هوایی را به عهده دارد، و به عنوان طرف ایرانی ایکائو شناخته می‌شود.

سازمان هواپیمایی کشور دارای شش بخش است که عبارتند از:

- 1) معاونت استاندارد پرواز
- 2) معاونت هوانوردی و امور بین‌الملل
- 3) معاونت توسعه و مدیریت منابع
- 4) بخش ارزیابی عملکرد و پاسخگویی به شکایات
- 5) حراست
- 6) دفتر ریاست و روابط عمومی

این سازمان همچنین دارای چهار کمیتهٔ مقدماتی، تخصصی، بازرنگری و عالی به منظور استانداردسازی و ساماندهی صنعت هواپیمایی ایران است.

تاریخچه

پیشرفت سریع کشورهای توسعه یافته در زمینه صنعت، تکنولوژی و بازرگانی، مسئولین امر را متوجه صنعت نوپا و پرشتاب هواپیمایی نمود. به دنبال تمایل کشورهای نسبت به استفاده از این تکنولوژی، در بهمن ماه سال 1304 ایران به موجب قانونی، حق انحصاری هواپیمایی در ایران را به شرکت هواپیمایی آلمانی به نام یونکرس، واگذار نمود. شرکت مزبور در سال 1305 شعبه خود را در ایران افتتاح و با وارد کردن چند فروند هواپیمایی یونکرس، خطوط هوایی به شهرهای مشهد، شیراز، بندرانزلی و بوشهر دایر و حمل و نقل پست و مسافر از راه هوا را به عهده گرفت.

در سال 1317 باشگاه خلبانی با 20 فروند هواپیما تاسیس شد. در مرداد ماه 1325 دولت اقدام به تشکیل اداره ای تحت عنوان اداره کل هواپیمایی کشوری نمود.

اداره مذکور در آغاز کار خود را در یک اتاق واقع در طبقه پایین ساختمان شمس العماره با یک رییس و یک کارمند آغاز نمود و در یک سال بعد با بودجه ای بالغ بر سیصد هزار تومان محل آن به فرودگاه مهرآباد انتقال یافت. حدود سه سال بعد یعنی در تاریخ 28 تیر ماه 1328 قانون هواپیمایی کشوری به تصویب مجلس وقت رسید و اداره کل هواپیمایی کشوری زیر نظر وزارت راه قرار گرفت. در سال 1353 اداره مذکور تحت عنوان سازمان هواپیمایی کشوری زیر پوشش وزارت جنگ قرار گرفت، تا این که با به ثمر رسیدن انقلاب شکوهمند اسلامی در تاریخ 6/12/1357 با تصویب شورای انقلاب، سازمان از پیکره وزارت جنگ منتزع و به وزارت راه و ترابری ملحق گردید.

در راستای شناخت بیشتر سازمان هواپیمایی کشوری که امروزه به عنوان سازمانی متعالی و شکوفا، اعمال حاکمیت بر صنعت حمل و نقل هوایی را عهده دار است همین بس که پس از انقلاب شکوهمند اسلامی به رغم مشغله های هشت سال دفاع مقدس و اخراج کارشناسان خارجی، کلیه امور به دست توانای متخصصین ایرانی انجام و فرودگاههای کشور از 22 فرودگاه قبل از انقلاب که حمل بار و مسافر در آن انجام می گرفت به 70 فرودگاه عملیاتی و آمار جابه جایی مسافر از قریب به سه میلیون نفر قبل از انقلاب به حدود 20 میلیون نفر در سال افزایش یافته است.

وظایف سازمان هواپیمایی کشوری

وظایف سازمان هواپیمایی کشوری که به مثابه نماینده دولت در جهت اعمال حاکمیت در صنعت حمل و نقل هوایی کشور است به شرح زیر می‌باشد:

سیاستگذاری و برنامه ریزی و تعیین خط‌مشی‌های فنی، اقتصادی، بازرگانی بین‌المللی حمل و نقل هوایی کشور.

سیاستگذاری و برنامه ریزی در مورد نوع، تعدد جایگاه دستگاه‌های ناوبری و کمک ناوبری و ارتباطی در فرودگاه‌ها و نظارت بر عملکرد فرودگاه‌ها.

سیاستگذاری و برنامه ریزی در زمینه آموزش و تربیت پرسنل متخصص هواپیمایی برای کلیه موسسات هواپیمایی

سیاستگذاری و برنامه ریزی در امور مخابراتی و صدور دستورالعمل های مربوطه به امور مخابرات و مبادله پیامها و دستگاههای مورد نیاز در فرودگاهها.

برنامه ریزی در خصوص برقراری سیستم های برق اضطراری و روشنایی باندها و نظارت بر نصب و بهره برداری صحیح از سیستم ها و تجهیزات مربوطه.

صدور دستورالعملهای مورد نیاز در امور امنیتی زمینی ، آتش نشانی و آموزشی پرسنل و نظارت بر حسن اجرای آن.

تدوین استاندارد پرواز ، نظارت بر شرکتهای هواپیمایی از نظر تایید صلاحیت و رعایت نکات و استانداردهای ایمنی و صدور گواهینامه ها و تدوین و تنظیم مقررات مربوطه.

تنظیم و تدوین مقررات و دستورالعملهای مربوط به کنترل فضای کشور و صدور اجازه پرواز و جلوگیری از آن و نظارت بر واحدهای مراقبت پرواز فرودگاهها.

تایید انواع هواپیمایی که می توانند در ایران به فعالیت حمل و نقل هوایی بپردازند. تهیه طرح موافقتنامه ها و قراردادهای بین المللی و مبادله آنها.

تهیه و تدوین دستورالعملهای امنیتی، حفاظتی با رعایت مقررات و استانداردهای بین المللی و داخلی مربوطه و نظارت بر اعمال آنها.

عضویت و ارتباط با سازمان بین المللی هواپیمایی کشوری (ICAO) و سایر سازمانهای جهانی زیربط با رعایت مقررات مربوطه.

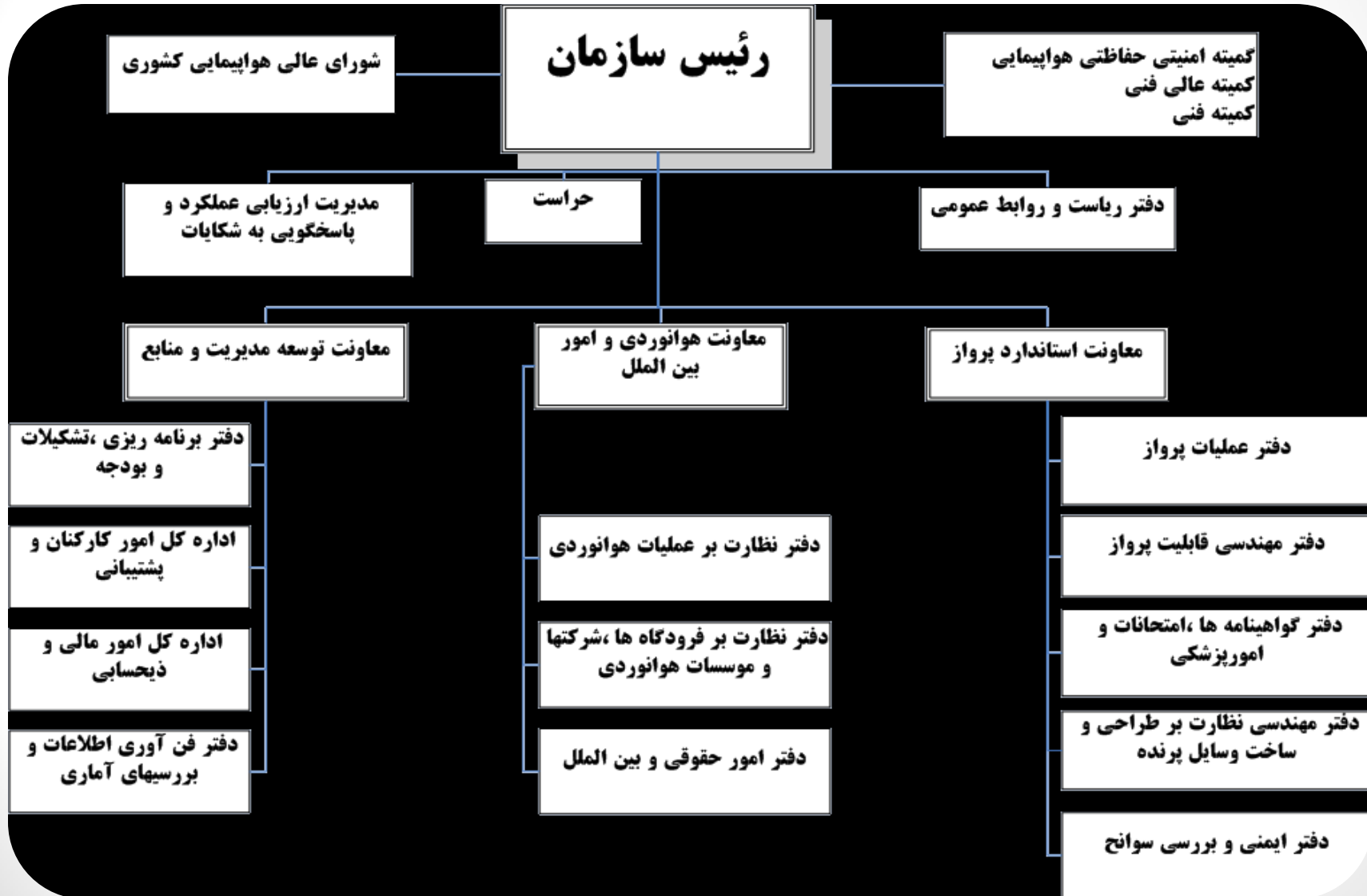
بررسی سوانح و حوادث هواپیمایی و اعمال مجازات های لازمه طبق مقررات مربوطه.

بررسی و ارائه طرح های فرودگاهی و نظارت بر رعایت استانداردهای بین المللی مربوطه.

تایید صلاحیت فنی و تخصصی مدیران و مسئولین عملیاتی فرودگاههای کشور قبل از انتصاب آنان توسط مدیر عامل شرکت فرودگاههای کشور.

انجام امور برنامه ريزي، امور اداري و مالي و حقوقي و ارزشيابي و ساير خدمات مديرity و پشتيباني سازمان و پرسنل مربوطه.
صدور، تمدید، تعلیق و لغو مجوز تاسیس دفاتر خدمات مسافرت هوایی.
نظارت و ارزیابی مستمر نحوه فعالیت دفاتر خدمات مسافرت هوایی.
آموزش توجیهی و تخصصی مدیران فنی دفاتر خدمات مسافرت هوایی و برگزاری آزمون تخصصی مربوط.

بخش های مختلف سازمان:

آب و فاضلاب

آب مایه حیات و فراوان‌ترین مادهٔ مرکب بر روی سطح کره زمین و بستر اولیه حیات به شکلی که امروزه می‌شناسیم. بیش از ۷۵٪ جرم یک انسان از آب تشکیل شده‌است و نیز بیش از ۷۰٪ سطح کره زمین را آب پوشانده است (نزدیک به ۳۶۰ میلیون از ۵۱۰ میلیون کیلومتر مربع) با وجود این حجم عظیم آب تنها دو درصد از آبهای کره زمین شیرین و قابل شرب است و باقی آن به علت محلول بودن انواع نمک‌ها خصوصاً نمک طعام غیر قابل استفاده است. از همین دو درصد آب شیرین بیش از ۹۰ درصد به صورت منجمد در دو قطب زمین و دور از دسترس بشر واقع شده‌است.

منظور از نظام آبرسانی قدیم این شهرها نیز شیوه‌های هدایت آب به داخل خانه‌ها پیش از لوله‌کشی آب است، شیوه‌هایی که می‌توان آنها را در چند دسته زیر خلاصه کرد:

قنات: در زیر برخی خانه‌های قدیمی، قنات جریان داشته و ساکنان از طریق مسیر تعبیه شده در زیر خانه، برای برداشتن آب به کنار این سفره‌های زیرزمینی می‌رفته‌اند.

چاه: در گذشته، در داخل خانه بعضی افراد متمول، چاه‌هایی حفر می‌شده و ساکنان، آب را به وسیله سطل و یا به واسطه تلمبه‌های موسوم به فشاری، به سطح زمین می‌آورده‌اند. غالباً این آب، مورد استفاده صاحب‌خانه و همسایه‌های او قرار می‌گرفته است.

فناوری چیست؟

پیش از آنکه به طور مشخص به موضوع آب و تغییرات فناوریک چند دهه اخیر آن در جامعه ایران بپردازیم گذری بر تعریف واژه فناوری می‌آید که خود Technología خواهیم داشت. این واژه از معادل یونانی به logia و مهارت و نیز به معنی دست‌ساخته téchnē دارای دو بخش معنی شناخت یا مطالعه است. ویکی‌پدیای انگلیسی به نقل از فرهنگ لغت وبستر، این واژه را چنین تعریف می‌کند: "دانش و کاربرد ابزارها و فنون و مهارت‌ها/ نظام‌ها و روش‌های سازماندهی/ محصولات مادی‌ای نظیر پوشاک.

" اما در تعابیر جدیدتر و تخصصی‌تر از این مفهوم، ما با عناوینی چون فناوری فکر، فناوری آموزشی، فناوری اطلاعات و... مواجه می‌شویم که حاصل آنها صرفاً محصولات مادی نیست. بنابراین می‌توان فناوری را چنین تعریف کرد: "دانش و روش استفاده از ابزارها جهت تولید محصولات مادی و خدمات." بنابراین در اینجا هنگامی که از فناوری صحبت می‌شود به طور همزمان هر 4 عنصر تعریف بالا یعنی دانش، روش، ابزار و محصول مدنظر است.

تغییرات فناوری آبرسانی در ایران

پس از این مباحث مقدماتی، حال به مسئله اصلی می‌پردازیم که تغییرات فناوری در زمینه آبرسانی به شهرهای کشورمان است. پیش از هر چیز باید متذکر شد که مطالب مربوط به فناوری آبرسانی قدیم، عموماً برگرفته از مصاحبه‌های نگارنده با اطلاع‌رسانانی از چند شهر شمال غرب کشور (قزوین، توپسرکان، کرج و تهران) است.

نهر: بعضی از خانه‌های نزدیک به نهرها و مجراهای آب جاری، با ایجاد راه‌های فرعی و انحرافی، جریان آب نهر را به داخل خانه‌های خود هدایت می‌کرده‌اند. گاهی در مسیر این آب، لوله‌های سفالی ویژه‌ای نیز قرار می‌گرفته که آب در داخل آن جریان پیدا کند و گاهی مجرا فاقد این لوله‌ها بوده است.

آب‌انبارهای عمومی: بقایای این فضاها هنوز در بسیاری از شهرهای ایران دیده می‌شود. آب‌انبارها، آب باران یا قنات را در مخرنی زیر زمینی جمع می‌کردند و افراد باید برای برداشتن آب باید از چندین پله پایین رفته و با ظرف‌هایی آب را برداشته و به خانه حمل می‌کردند.

آب انبار های شخصی:

در زیر بعضی خانه‌ها، آب انبار های کوچک شخصی وجود داشته که به صورت نوبتی (مثلا هر روز 15 روز یکبار) پر می‌شده است. جریان اصلی آب شهر، به نوبت بین محله‌ها تقسیم شده و ساکنان هر محله در روز نوبت خود، می‌بایست مجرای عبور آب را جارو و با آهگ و مواد ضد عفونی‌کننده، تمیز می‌کردند. نظام تقسیم آب در هر محله نیز، نوعی از نوبت را بین همسایه‌ها داشته است. شیوه کار نیز به این صورت بوده که هرکس در زمان مقرر، راه آب خانه‌اش را باز می‌کرده تا مخزن آب انبار پر شود و بعد آنرا می‌بسته تا آب، به خانه همسایه‌ها برود.

به گفته برخی اطلاع‌رسان‌ها، در اواخر دوره آبرسانی سنتی که هنوز لوله‌کشی به شهر آنها نرسیده بود آب آشامیدنی به صورت دبه‌ای از گاری‌چی‌های دوره‌گرد خریداری می‌شده است. "نخستین بار در سال 1301 طرح احداث شبکه‌های لوله‌کشی آب شرب شهرهای ایران بررسی شد. اولین شهری که لوله‌کشی در آن انجام شد، بیرجند بود که با استفاده از لوله‌های بازمانده از ارتش انگلستان در جنگ جهانی اول، لوله‌کشی آب آن صورت گرفت، اما هنوز شیرهای آب به داخل خانه‌ها نیامده و در فواصلی از مسیر منبع اصلی شهر کار گذاشته شده بود.

تلاش برای تغییر فناوری آبرسانی و تجهیز دانش و مواد اولیه مورد نیاز آن ادامه داشت تا اینکه در سال 1330 طرح اول لوله کشی آب تهران بر اساس جمعیت 900 هزار نفر اجرایی شد و پس از آن به تدریج، شهرهای ایران از آب لوله‌کشی برخوردار شدند.

مرکز تحقیقات آب و فاضلاب

مرکز تحقیقات آب و فاضلاب از مراکز فعال در صنعت آب و فاضلاب ایران است [۱]. این مرکز در سال ۱۳۸۷ [۲] با هدف انجام پژوهش و مطالعات کاربردی و ارائه راه کارهای بهینه در زمینه‌های بهره‌برداری از تأسیسات آب و فاضلاب، تصفیه و توزیع آب، جمع آوری، انتقال و تصفیه فاضلاب، اجرای سیستم‌های مدیریت کیفیت آب و محیط زیست و همچنین تدوین استانداردهای ملی مورد نیاز در صنعت آب و فاضلاب و گردآوری اطلاعات و تدوین دستاوردها به منظور حفظ محیط زیست و نیل به توسعه پایدار شکل گرفت.

روز جهانی آب

روز جهانی آب مصادف با دوم فروردین هر سال (۲۲ مارس) از سوی سازمان ملل نام گذاری شده است. روز جهانی آب اولین بار در سال ۱۹۹۲ میلادی، در کنفرانس محیط زیست و توسعه سازمان ملل در شهر ریودوژانیرو کشور برزیل رسماً مطرح شد. در این کنفرانس از کلیه کشورها خواسته شد تا در راستای اجرای بیانیه شماره ۲۱ سازمان ملل، این روز را به عنوان روز ترویج و آگاه سازی مردم در مورد آب اختصاص دهند.

هم‌اکنون ایران بیشتر از ۴۲۴ میلیون متر مکعب گاز در روز برای واحدهای پتروشیمی، نیروگاه‌ها، صنایع داخلی، تزریق به چاه‌های نفت، مصارف خانگی و صادر کردن به کشورهای همسایه و بازارهای بین‌المللی تولید می‌کند.

ایران با موقعیت استراتژیک خاص خود در خلیج فارس، همیشه دارای نقش مهمی در صنایع نفت و گاز جهانی بوده است. ایران پس از روسیه، دومین کشور از لحاظ دارا بودن ذخایر گازی می‌باشد. میزان ذخایر گازی اثبات شده ایران تا سال 2005 ، 5/27 تریلیون متر مکعب بوده است که معادل 16% کل ذخایر جهان می‌باشد.

در حال حاضر ایران بیش از 424 میلیون متر مکعب گاز در روز برای واحدهای پتروشیمی، نیروگاه‌ها، صنایع داخلی، تزریق به چاه‌های نفت، مصارف خانگی و صادرات به کشورهای همسایه و بازارهای بین‌المللی تولید می‌کند.

آبرسانی آب به شهرهای مختلف

گاز

شرکت ملی گاز ایران ((NIGC، یکی از چهار شرکت اصلی وزارت نفت ایران است که انتخاب رییس مجمع عمومی آن به عهده رییس‌جمهور و انتخاب رییس هیات مدیره‌اش به عهده وزیر نفت می‌باشد.

موقعیت ایران در صنایع گازی جهان

ایران پس از روسیه، دومین کشور از لحاظ دارا بودن ذخایر گازی می‌باشد. میزان ذخایر گازی اثبات شده ایران تا سال ۲۰۰۵ ، ۵/۲۷ تریلیون متر مکعب بوده است که معادل ۱۶٪ کل ذخایر جهان می‌باشد.

از آنجا که سیاست جدید شرکت ملی نفت ایران تبدیل شدن به عاملی مهم در بازار جهانی گاز است و بالابردن میزان صادرات گاز طبیعی به موازات توسعه میدان گاز پارس جنوبی به عنوان اصلی ترین میدان گازی ایران می باشد، این شرکت اقدام به ایجاد شرکت تابعه برای تصمیم گیری، توسعه، سرمایه گذاری، اجرا، عملیات و بازاریابی پروژه های مربوط به گاز در ایران نمود.

به همین منظور شرکت ملی صادرات گاز ایران (NIGEC) در دی ماه 1381 با مأموریت توسعه پروژه های صادرات گاز طبیعی، کار خود را آغاز نمود.

شرح وظایف (بر مبنای ساختار سازمانی)

الف : تهیه و بعمل آوردن گاز و مشتقات آن و ایجاد وسایل و تاسیسات لازم برای نیل به این مقصود

ب : مطالعه ، تهیه و تنظیم و اجرای طرحهای احداث خطوط لوله و شبکه های توزیع گاز طبیعی . همچنین تهیه و احداث وسایل حمل و نقل ، توزیع و ذخیره سازی گاز و مشتقات آن

ج : حفاظت ، نگهداری و اداره عملیات مربوط به خطوط لوله و شبکه های توزیع گاز طبیعی د : تاسیسات مربوط به گاز و مشتقات آن

ه : حمل و نقل ، توزیع و فروش گاز و مشتقات آن

و : صدور گاز و مشتقات آن به خارج از کشور و فروش آنها به منظور صادرات

ز : هرگونه اقدام ديگر مرتبط با صنعت گاز با موافقت مجمع عمومي.
به طور خلاصه زمينه هاي اصلي فعاليت اين شركت در حال حاضر
شامل پالایش گاز طبيعي، انتقال، توزيع و مدیریت مصرف میباشد که
شامل تمامی عملیات پشتیبانی مربوط به توزيع و مدیریت مصرف گاز
طبيعي در داخل کشور نیز میباشد .

اهداف استراتژیک شرکت ملی گاز ایران

اهداف مهم شرکت ملی گاز ایران در دو بخش ملی و بین المللی قابل
بررسی می باشد که در هر دو سطح اصل رضایت مشتری و رسیدن به
حداکثر بهره وری است.

در همین راستا وبر اساس سند چشم انداز ، دو هدف عمده شرکت ملی
گاز ایران قرار گرفتن در رتبه سوم تولید کنندگان جهانی گاز طبیعی با
سهمی معادل 8-10 درصد از تجارت جهانی و کسب رتبه اول در
فناوری گاز در منطقه تعریف شده است.

1- برنامه ها و سياستهاي شركت ملي گاز ايران در سطح بين المللي
و قرار گرفتن در رتبه سوم جهاني و در اختيار گرفتن 10 درصد از
تجارت جهاني گاز طبيعي در سطح جهاني

2- فرآورش روزانه حدود 1050 ميليون متر مكعب گاز طبيعي

3- افزايش ظرفيت توليد با اولويت مخازن مشترك به خصوص پارس
جنوبي.

4- افزايش سهم گاز طبيعي در سبد انرژي مصرفي کشور (تا 70
درصد) از طريق جايگزيني مصرف فرآورده هاي نفتي مایع با گاز
طبيعي.

5- تلاش در جهت صدور گاز طبيعي به کشورهای همسايه ؛ از طريق
خط لوله و به ساير کشورهای جهان ؛ منطقه خاور دور از طريق توليد
گاز طبيعي مایع شده.

6- خصوصي سازي كامل گاز طبيعي کشور

7- جذب سرمايه هاي خارجي از طريق بازارهاي سرمايه و يا پروژه هاي مشترك

8- نگرش بنگاه داري اقتصادي و اصلاح ساختار به منظور حد اكثر سازي سود دهی و رقابت در بازار بين المللي ،

9- حد اكثر سازي ارزش افزوده از طريق استفاده گاز در صنايع انرژي بر و يا ايجاد صنايعي مانند (جي تي ال)

10- تقويت بخش خصوصي در صنايع پايين دستي و توزيع گاز

11- همکاري با کشورهاي منطقه در امر توليد و انتقال

12- تاثير گذاري بر وضعيت مديريت گاز در منطقه

13- برخورداري از نظام اصلاح شده قيمت گذاري گاز طبيعي

14- ایجاد زیر ساختهای لازم جهت توسعه صنایع گاز در بخش های بالا دستی و پایین دستی آن به خصوص در مناطق ، هم چنین این شرکت برای کسب رتبه اول در منطقه ، برنامه هایی شامل تعامل با کشورها و شرکتهای صاحب فناوری پیشرفته؛ ایجاد مرکزیت جذب تولید و ارتقای فناوری های نوین صنایع نفت و گاز و پتروشیمی در منطقه خلیج فارس و تقویت موسسات تحقیقاتی و توسعه مراکز داخلی تحقیق را پیش بینی کرده است.

ساختار سازمان شرکت ملی گاز ایران

ساختار سازمانی شرکت ملی گاز ایران

بخش‌ها و رده‌ها

ناجا دارای سه بخش کلی است، فرماندهی، حفاظت و اطلاعات و بخش عقیدتی سیاسی. بیشتر بخش‌های نیروی انتظامی وظیفه امنیتی و نظامی دارند و دارای نیروهای مسلح هستند اما برخی بخش‌ها نیز بیشتر جنبه خدمات اجتماعی و دولتی دارد مانند صدور گذرنامه.

1) پلیس امنیت

2) پلیس مبارزه با مواد مخدر که وظیفه آن مبارزه با مواد مخدر در کشور و خرید و فروش آن و کشف باندهای بزرگ تا خرده فروشان مواد مخدر است.

3) پلیس پیشگیری این پلیس مسئول ایجاد امنیت در فرودگاه‌ها، راه آهن، صدا و سیما و جنگل‌بانی است.

نیروی انتظامی

نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران (با به طور مخفف ناجا) پلیس ایران است که در سال ۱۳۷۰ خورشیدی از ترکیب شدن شهربانی جمهوری اسلامی ایران و ژاندارمری جمهوری اسلامی ایران و نیز کمیته انقلاب اسلامی به وجود آمد و در حال حاضر بطور رسمی نیروی اصلی مسئول حفظ امنیت داخلی ایران است. اما در کنار این نیرو، نهادهای دیگری مانند بسیج و سیاه یاسداران نیز عملاً در کار امنیت اجتماعی دخیل هستند.

سیر تشکیل و قانون نیروی انتظامی

قبل از انقلاب دو نهاد برای تامین امنیت داخلی کشور وجود داشت. شهربانی که مسئول امور انتظامی داخل شهرها بود و ژاندارمری که امنیت خارج شهرها را تامین می‌کرد. پس از انقلاب ایجاد کمیته‌های انقلابی و فعالیتهای نظامی که داشتند مشکلاتی و تداخلاتی را بین این سه نهاد ایجاد می‌کرد. موازی کاری بین ۳ نهاد انتظامی کشور که موجب اتلاف منابع و مداخله در امور یکدیگر می‌شد و برخی دلایل دیگر سبب تلاش مقامات وقت برای ادغام سازمانهای انتظامی کشور در یکدیگر شد. [۱] «قانون نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران» در سال ۷۰ در مجلس تصویب شد و طی آن ۱ سال به دولت برای تشکیل نیروی انتظامی فرصت داده شد.

4) پلیس راهور که همان پلیس راهنمایی و رانندگی است.

5) معاونت نظام وظیفه و تقسیم نیروهای وظیفه بین نیروهای مسلح ایران را بر عهده دارد.

6) معاونت صدور گذرنامه

7) پلیس بزرگراهها

8) پلیس آگاهی

9) پلیس حفاظت از شخصیت ها

10) اینتر پل

یگان حفاظت برای حفاظت از اماکن مثل بانکها و موسسات آثار تاریخی

11) یگان ویژه حفاظت از منابع طبیعی ایران

12) هنگ مرزی

(13) پلیس ساحلی

(14) یگان ضربت

(15) یگان امداد

(16) یگان ویژه

(17) نویو

(18) عقیدتی سیاسی

(19) پلیس دیپلماتیک

لباس

لباس نیروی انتظامی بطور عمده سبز رنگ است اما اخیرا بنا بر کارکرد هر واحد لباسهایی با رنگ و مدل‌های مختلف در این نیرو به کار گرفته می‌شود.

سلسله مراتب

فرماندهان ارشد نیروی انتظامی توسط رهبر جمهوری اسلامی ایران تعیین می‌شوند اما عملکرد نیروی انتظامی زیر نظر وزیر کشور است و وزیر کشور جانشین فرمانده کل قوا در نیروی انتظامی می‌باشد. نیروی انتظامی از چندین معاونت مختلف تشکیل شده‌است. هر یک از استان‌های کشور یک ناحیه انتظامی به حساب می‌آیند و شهرستان‌های تابعه هر استان مناطق انتظامی آن ناحیه به شمار می‌آیند.

ستاد فرماندهی کل قوا:

دوستان این ستاد که در اوان جنگ تحمیلی تشکیل شد برای جلوگیری از پراکندگی نیرویی و اختلافات سلیقه‌ای ارتش و سپاه و همچنین تدارک و برنامه‌ریزی منسجم و هدفمند برای جبهه‌های نبرد تشکیل شد و شورای عالی دفاع نام گرفت.

اعضای ان نیز فرماندهان عالی رتبه ارتش و سپاه مانند شادروان سرلشکر ظهیرنژاد رییس ستاد ارتش-سپهبد شهید علی صیاد شیرازی فرمانده نیروی زمینی-سرلشکر محسن رضایی فرمانده کل سپاه-مهندس موسوی نخست وزیر-آیت الله خامنه ای رییس جمهور-اکبر هاشمی رفسنجانی رییس مجلس و جانشین فرماندهی کل قوا و عده ای دیگر از مسولین عالی نظام بودند.

این شورا انصافا با یک استراتژی هدفمند از بی برنامه‌گی و پراکندگی جلوگیری کرد و چتر وحدت خوبی بین نیروهای مسلح ایجاد کرد و تا پایان جنگ همراه با امام خمینی به اداره شرایط جنگی کشور پرداخت.

با پایان جنگ این شورا موضوعیت خود را از دست داد و ستاد کل نیروهای مسلح به ریاست سرلشکر فیروز آبادی تشکیل شد.

ستاد فرماندهی کل قوا هم اکنون در دفتر رهبری برقرار است عالیترین نهاد تصمیم گیر در امور نظامی کشور است که تصمیمات آن پس از طرح در شورای عالی امنیت ملی و تایید رهبری لازم الاجرا خواهد بود.

همینک بسیاری از فرماندهان سابق نظامی ایران در این ستاد به مشاوره نظامی می پردازند که از آن جمله سرلشکر سلیمی فرمانده سابق ارتش که مشاور نظامی رهبری هستند و نیز سرلشکر یحیی رحیم صفوی فرمانده اسبق سپاه که دستیار عالی رهبری در امور نیروهای مسلح هستند.

منابع

سایت ها و کتاب های آموزشی مختلف

امیدوارم زحمتی که برای این کتاب کشیده ام مورد توجه
شما قرار گیرد و برایتان سودمند باشد

با احترام
علی جلائی کار

